

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פדי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספרי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "שמואל א" – פרק יא

א ויעל נחש העמוני ויחן על-יביש גלעד ויאמרו כל-אנשי יביש אל-נחש כרת-לנו ברית ונעבדך: ב ויאמר אליהם נחש העמוני בזאת אכרת לכם בנקור לכם כל-עין ימין ושמתיה חרפה על-כל-ישראל: ג ויאמרו אליו זקני יביש הרף לנו שבעת ימים ונשלחה מלאכים בכל גבול ישראל ואם-אין מושיע אתנו ויצאנו אליך: ד ויבאו המלאכים גבעת שאול וידברו הדברים באזני העם וישאו כל-העם את-קולם ויבכו: ה והנה שאול בא אחרי הבקר מן-השדה ויאמר שאול מה-לעם כי יבכו ויספרו-לו את-דברי אנשי יביש: ו ותצלח רוח-אלהים על-שאול בשמעו כשמעו את-הדברים האלה ויחר אפו מאד: ז ויקח צמד בקר וינתחהו וישלח בכל-גבול ישראל ביד המלאכים ו לאמר

אֲשֶׁר אֵינָנוּ יֵצֵא אַחֲרֵי שְׂאוּל וְאַחַר שְׂמוּאֵל כֹּה יַעֲשֶׂה
לְבַקְרוֹ וַיִּפֹּל פַּחַד־יְהוָה עַל־הָעָם וַיֵּצְאוּ כָּאִישׁ אֶחָד:
ח וַיִּפְקְדֵם בְּבִזְק וַיְהִיו בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אָלֶף וְאִישׁ
יְהוּדָה שְׁלֹשִׁים אָלֶף: ט וַיֹּאמְרוּ לְמַלְאָכִים הַבָּאִים כֹּה
תֹאמְרוּן לְאִישׁ יְבִישׁ גְּלָעָד מִחַר תִּהְיֶה־לְכֶם תְּשׁוּעָה בַּחַם
כַּחַם הַשָּׁמֶשׁ וַיָּבֹאוּ הַמַּלְאָכִים וַיִּגִּידוּ לְאֲנָשֵׁי יְבִישׁ וַיִּשְׁמְחוּ:
י וַיֹּאמְרוּ אֲנָשֵׁי יְבִישׁ מִחַר נֵצַא אֲלֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָנוּ
כָּכֹל־הַטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם: יא וַיְהִי מִמַּחֲרַת וַיֵּשֶׁם שְׂאוּל אֶת־הָעָם
שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים וַיָּבֹאוּ בְּתוֹךְ־הַמַּחֲנֶה בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיִּכּוּ
אֶת־עַמּוּן עַד־חַם הַיּוֹם וַיְהִי הַנְּשָׂאֲרִים וַיִּפְצּוּ וְלֹא
נִשְׁאַרוּ־בָם שְׁנַיִם יָחַד: יב וַיֹּאמֶר הָעָם אֶל־שְׂמוּאֵל מִי הָאִמֵּר
שְׂאוּל יִמְלֹךְ עָלֵינוּ תָּנוּ הָאֲנָשִׁים וּנְמִיתֶם: יג וַיֹּאמֶר שְׂאוּל
לְאִיּוֹמֵת אִישׁ בַּיּוֹם הַזֶּה כִּי הַיּוֹם עָשָׂה־יְהוָה תְּשׁוּעָה
בְּיִשְׂרָאֵל: יד וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל־הָעָם לָכוּ וְנִלְכָה הַגְּלָגֶל
וְנַחֲדֵשׁ שָׁם הַמְּלוּכָה: טו וַיִּלְכוּ כָּל־הָעָם הַגְּלָגֶל וַיִּמְלְכוּ שָׁם
אֶת־שְׂאוּל לְפָנָי יְהוָה בַּגְּלָגֶל וַיִּזְבְּחוּ־שָׁם זִבְחִים שְׁלָמִים
לְפָנָי יְהוָה וַיִּשְׂמַח שָׁם שְׂאוּל וְכָל־אֲנָשֵׁי יִשְׂרָאֵל עַד־מָאֵד:

ספר "שמואל א" – פרק יב

א וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל הִנֵּה שָׁמַעְתִּי בְקִלְכֶם לְכֹל
אֲשֶׁר־אָמַרְתֶּם לִי וְאִמְלִיךְ עָלֵיכֶם מֶלֶךְ: ב וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ ו
מִתְהַלֵּךְ לְפָנֵיכֶם וְאֲנִי זִקְנָתִי וְשִׁבְתִּי וּבְנֵי הַנֶּם אֶתְכֶם וְאֲנִי
הִתְהַלַּכְתִּי לְפָנֵיכֶם מִנְעָרֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: ג הַנְּנִי עֲנוּ בִי נֶגְד
יְהוָה וְנֶגְד מְשִׁיחוֹ אֶת־שׁוֹר ו מי לְקַחְתִּי וְחַמּוֹר מִי לְקַחְתִּי
וְאֶת־מִי עָשִׂקְתִּי אֶת־מִי רִצּוֹתִי וּמִי־ד־מִי לְקַחְתִּי כִפֹּר
וְאֲעֵלִים עֵינַי בּוֹ וְאֲשִׁיב לָכֶם: ד וַיֹּאמְרוּ לֹא עָשִׂקְתָּנוּ וְלֹא
רִצּוֹתָנוּ וְלֹא־לְקַחְתָּ מִי־ד־אִישׁ מְאוּמָה: ה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עַד
יְהוָה בְּכֶם וְעַד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה כִּי לֹא מָצַאתֶם בְּיַדִּי
מְאוּמָה וַיֹּאמֶר עַד: ו וַיֹּאמֶר שְׁמוּאֵל אֶל־הָעָם יְהוָה אֲשֶׁר
עָשָׂה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֲשֶׁר הֶעֱלָה אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: ז וְעַתָּה הִתִּיצְבוּ וְאֲשַׁפְטָה אֶתְכֶם לְפָנַי יְהוָה
אֵת כָּל־צְדָקוֹת יְהוָה אֲשֶׁר־עָשָׂה אֶתְכֶם וְאֶת־אֲבֹתֵיכֶם:
ח כַּאֲשֶׁר־בָּא יַעֲקֹב מִצְרַיִם וַיִּזְעַקוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֶל־יְהוָה וַיִּשְׁלַח
יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן וַיּוֹצִיאוּ אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם מִמִּצְרַיִם
וַיֵּשְׁבוּ בַּמָּקוֹם הַזֶּה: ט וַיִּשְׁכְּחוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם וַיִּמְכֹּר

אַתֶּם בְּיַד סִיסְרָא שַׁר־צָבָא חָצוֹר וּבְיַד־פְּלִשְׁתִּים וּבְיַד מֶלֶךְ
 מוֹאָב וַיִּלְחַמוּ בָּם: ך וַיִּזְעֲקוּ אֶל־יְהוָה וַיֹּאמֶר וַיֹּאמְרוּ חָטְאוּ
 כִּי עֲזַבְנוּ אֶת־יְהוָה וַנַּעֲבֹד אֶת־הַבְּעֵלִים וְאֶת־הָעֲשֻׁתְרוֹת
 וְעַתָּה הֲצִילֵנוּ מִיַּד אֲבֹתֵינוּ וַנַּעֲבֹדְךָ: יא וַיִּשְׁלַח יְהוָה
 אֶת־יִרְבֵּעֵל וְאֶת־בְּדָן וְאֶת־יַפְתָּח וְאֶת־שְׁמוּאֵל וַיִּצֵּל אֶתְכֶם
 מִיַּד אֲבִיכֶם מִסָּבִיב וַתֵּשְׁבוּ בְּטַח: יב וַתֵּרְאוּ כִּי נָחַשׁ מֶלֶךְ
 בְּנֵי־עַמּוֹן בָּא עֲלֵיכֶם וַתֹּאמְרוּ לִי לֹא כִי־מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עָלֵינוּ
 וַיְהוֶה אֱלֹהֵיכֶם מִלְּכֶכֶם: יג וְעַתָּה הִנֵּה הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בַּחֲרַתֶּם
 אֲשֶׁר שְׁאַלְתֶּם וְהִנֵּה נָתַן יְהוָה עֲלֵיכֶם מֶלֶךְ: יד אִם־תִּירְאוּ
 אֶת־יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אוֹתוֹ וּשְׁמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וְלֹא תִמְרוּ אֶת־פִּי
 יְהוָה וְהִיתֶם גַּם־אַתֶּם וְגַם־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר מֶלֶךְ עֲלֵיכֶם אַחַר
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: טו וְאִם־לֹא תִשְׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה וּמְרִיתֶם
 אֶת־פִּי יְהוָה וְהִיְתָה יַד־יְהוָה בְּכֶם וּבְאַבְתֵיכֶם: טז גַּם־עַתָּה
 הִתִּיצְבוּ וּרְאוּ אֶת־הַדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אֲשֶׁר יְהוָה עֹשֶׂה
 לְעֵינֵיכֶם: יז הֲלוֹא קִצִּיר־חֹטִים הַיּוֹם אֶקְרָא אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן
 קִלּוֹת וּמָטָר וַדְּעוּ וּרְאוּ כִי־רָעַתְכֶם רַבָּה אֲשֶׁר עָשִׂיתֶם בְּעֵינַי
 יְהוָה לְשֵׂאוֹל לָכֶם מֶלֶךְ: יח וַיִּקְרָא שְׁמוּאֵל אֶל־יְהוָה וַיִּתֵּן
 יְהוָה קִלְת וּמָטָר בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּירָא כָּל־הָעָם מְאֹד אֶת־יְהוָה

וְאֶת־שְׁמוֹאֵל: יט וַיֹּאמְרוּ כָל־הָעָם אֶל־שְׁמוֹאֵל הֲתַפְלִל
בְּעַד־עַבְדֶּיךָ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶל־נַמּוֹת כִּי־יִסְפְּנוּ
עַל־כָּל־חַטָּאתֵינוּ רָעָה לְשָׂאֵל לָנוּ מֶלֶךְ: כ וַיֹּאמֶר שְׁמוֹאֵל
אֶל־הָעָם אֲל־תִּירְאוּ אֹתָם עֲשִׂיתֶם אֵת כָּל־הָרָעָה הַזֹּאת אֲךָ
אֲל־תִּסּוּרוּ מֵאַחֲרֵי יְהוָה וְעַבַדְתֶּם אֶת־יְהוָה בְּכָל־לְבַבְכֶם:
כא וְלֹא תִסּוּרוּ כִּי ׀ אַחֲרֵי הַתְּהוּ אֲשֶׁר לֹא־יִזְעִילוּ וְלֹא יִצְיִלוּ
כִּי־תְהוּ הַמָּתָה: כב כִּי לֹא־יִטֹּשׁ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ בְּעַבּוֹר שְׁמוֹ
הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתְכֶם לוֹ לְעָם: כג גַּם אַנְכִּי
חָלִילָה לִּי מִחַטָּא לִיהוָה מִחֲדַל לְהִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם וְהוֹרִיתִי
אֹתְכֶם בְּדֶרֶךְ הַטּוֹבָה וְהִישָׁרָה: כד אֲךָ ׀ יִרְאוּ אֶת־יְהוָה
וְעַבַדְתֶּם אֹתוֹ בְּאֵמֶת בְּכָל־לְבַבְכֶם כִּי רָאוּ אֵת אֲשֶׁר־הִגִּדֵּל
עִמָּכֶם: כה וְאִם־הִרַע תִּרְעוּ גַם־אֹתָם גַּם־מִלְּכָכֶם תִּסְפוּ:

הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דזיאל המלאך")
כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וחי, נוטריי ויתבוננו ח'סדי 'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
וכמשמרות נטועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)